

УДК 007 : 304 : 659.3

ПОСТМОДЕРНИЙ ОБСКУРАНТИЗМ СУЧАСНИХ ЗМІ

Володимир Лернатович

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
бул. Генерала Чупринки, 49, 79044, Львів, Україна, e-mail: journft@franko.lviv.ua*

Росія окупувала український інформаційний простір. Шовіністична ідеологія та ліберальна доктрина є домінантами в мас-медіа.

Ключові слова: російський шовінізм, ліберальна доктрина, інформаційна інвазія, державне будівництво.

Точкою відліку для наукового пошуку з проблем сучасних ЗМІ в контексті помітних метаморфозів у суспільному житті може бути щонайменше, три фактори:

- 1) 20 років новітньої Української незалежності (самостійності);
- 2) очевидність якісних переорієнтацій світових процесів після атаки на Нью-Йорк;
- 3) перманентна експансія в Україну культурних та геополітичних компонентів у площинах: “єдина Європа” — “русский мир”.

Виходячи з реалій у царині відносин політики і медіа та виняткової ролі останніх у цивілізаційному поступі, можна констатувати, що ЗМІ абсолютно втрачають свої онтологічно-засадничі імперативи, а, радше, виконують малопридатні їм функції:

- а) пропаганди;
- б) маніпуляції;
- в) зомбування;
- д) дезорієнтації у площині вартісно-ціннісних абсолютів;
- е) матеріального “лохотрона” для споживача інформації;
- є) надійного “даху” і рупора олігархів, партій, конфесій, сект тощо;
- ж) агітатора до системної руйнації християнства, традиції, консервативних першооснов;
- з) фактора нейролінгвістики (НЛП) і провокації необхідних психотронних впливів на аудиторію. Особливо ефективно через Інтернет, ТБ і FM.

Методологія аналізу суспільства і ЗМІ пострадянського штибу є абсолютно застарілою. Об’єктом нашого наукового пошуку є справжні реалії, а не їхні інтерпретації у ЗМІ; предметом абсолютна чи відносна мінливість реальних впливів на читача, слухача, глядача. На часі постають винятково нові підходи до аналізу суті суспільних явищ, світових процесів, актуалізації і сенсу медійного компонента. Традиційний науковий погляд суспільних навчальних дисци-

плін — політології, історії, філософії дещо по-іншому виглядає в контексті модних окультних знань чи бодай т.зв. конспірології — науки, що вивчає “закулісся” (вислів Б. Дізраеллі) геополітики, політики, що і є, власне, реальною політикою, а не віддзеркаленням, продуцентом якого і виступають ЗМІ. Ознайомившись з працями відомих дослідників Д.Ріда, М. Колемана, Р. Пайпса, Д. Дюка, бачимо абсолютно не те, що потрапляє в тенета сугестивної нашої збірної пам’яті з потоків масової інформації. Такі вчені, як О. Дугін, М. Назаров, О. Петров, М. Істархов, О. Платонов — в Росії, у нас — П. Штепа, М. Сенченко, В. Карпенко, В. Мороз та інші інспірують наш науковий пошук у маловідому загалові площину світосприйняття. Саме цей підхід до реальної (невидимої) політики і є найбільш правдоподібним. Адже події щонайменше останніх десятиліть засвідчують, що світ був, є і буде абсолютно керованим, а хаоси чи революції, якщо і трапляються, то не мають визначальною об’єктивну складову (як у Маркса), а є винятково суб’єктивного характеру. Все діється за принципом: якщо сталося саме так, то комусь це було вигідно, потрібно. Приклади: активізації терористичних актів, революцій, економічних і фінансових криз, дефолтів, падіння акцій на біржах, постійні зміни геополітичних векторів, політика подвійних-потрійних стандартів, цілеспрямована перманентна міграція та спалахи соціальних, расових, національних бунтів, наприклад, “сафаррі” на Каддафі.

Інтернет (соціальні мережі особливо), ТВ — (смерть в онлайн режимі) — норма дня. Цікаво, що ЗМІ потрапляють першими на події не завдяки оперативним діям, а тому, що є завчасно “включеними” у процеси провокацій, тобто — інструментарієм світових маніпуляцій ресурсами, людьми, політикою. BBC, NBC, Fox, CBS, ABC і їм подібні десятки років, починаючи від убивства Кеннеді, “смакують” смерть у режимі LIVE і війни за перерозподіл світових ресурсів. Останні приклади: війна на Близькому Сході, революції в Північній Африці, соціальні чи расові спалахи в Європі: колись — у Парижі, недавно — у Лондоні, Греції тощо; низка переворотів у країнах СНД, масова масакра Брейвіса, тотальні гей паради, шоу з арештом Строскана тощо.

Так звана глобалізація, що є не тільки штучним змішуванням рас та уникненням податкових зборів для суверенних держав, а й методичним планом скочення від бутафорної демократії з її мальтузіанською складовою (золотий мільярд) до реального тоталітаризму через вакцинацію, чіпізацію, контроль через IP, інтернет, електронні книжки тощо. Деформація у підходах, прикрита т.зв. політкоректністю та толерантністю, призвела до повної релятивізації одвічних цінностей і вкорінення псевдостандартів. Всеоможливі суспільні нечистоти і злочинні вияви мають цілком пристойні наукові номінації: педофілія, люди нетрадиційної орієнтації, фемінізм, міжрасові шлюби, гендерність, екуменізм, ювенальна юстиція, трансвестизм, транссексуалізм, зоофілія. Суперечливим досягненням Заходу є згадувана вже ювенальна юстиція. Спеціальні державні органи можуть безапеляційно “конфіскувати” вашу дитину через, буцімто, надмірну емоційну любов одного з батьків до неї. Одностатеві шлюби давно стали нормою в багатьох країнах “вільного світу”. Сьогодні ж на часі — абсолютне інкорпорування дитини в одностатеву сім’ю, тобто — узаконена педофілія.

“Одруження” сера Елтона Джона з коханцем — на перших сторінках респектабельних світових газет, журналів, наприклад “Тіме”. На телеканалі BBC через надуману політкоректність, ведучими є люди здебільшого арабсько-

го, негритянського або ж індуського походження. У США — ця цифра приблизно 1 до 2, наприклад, FOX. Політикани з перманентною говорильнею, сектанти, гомосексуалісти-артисти, “ясновидці”, хвойди та різна зірково-гламурна LADY GAGA чи Madonna, яка присвоїла собі ім’я Богоматері. На додачу — ще й фільми про серійних маніяків, демонізм, блек (сатанинський метал). Обов’язкове скасування смертної кари, екуменізм — ще одні компоненти так званого “переходу 2012”. З українського ефіру чомусь “не злязять” Мойсеев, Шура, Зверев та латентні Басков, Кіркоров. Мало того, що вони з Росії, яка теж впала в “болото демократії”, вони відкрито провокують вітчизняних Апрелей. Буцімто — у нас “своїх” мало...

Ознакою західного снобізму є, приміром, обов’язкова підкресленість нетрадиційної орієнтації мерами великих міст: Парижа, Нью-Йорка, Лондона. ЗМІ подають це як вияв абсолютної свободи. Щеплення, аборти, генна інженерія, трансплантація органів, торгівля людьми, наркотики, пиво, чорна магія, шаманство, окультизм, сектанство — такий “джентльменський набір” у сучасних світових та й вітчизняних медіа. В Інтернеті є своя монополія на енциклопедичність — Вікіпедія. Абсолютна істина в неоліберальній інтерпретації. Є поодинокі спроби альтернативи з боку консерваторів, як у Росії — “Традиція”, — інтернет-енциклопедія на християнських цінностях, а не на дивних західних псевдостандартах. Прізвище Шварцнеггер, чи країни Нігер, або Нігерія тепер боязко вживати публічно.

Ще одна риса сучасних ЗМІ — системне впровадження міфів, стереотипів:

- а) єдина Європа, європейський вибір;
- б) “русский мир”, “славянское единство”;
- в) безальтернативність глобалізації.

Міф також виступає складовою маніпулятивних технологій. Один з них — про “манну небесну” — кредити міжнародних організацій. ЗМІ подають це як благо для країни, хоча звісно — це кабалла. Преса — як у світі, так і в Україні помітно “пожовтіла”, збульварилася, телефір “зшустерився”, газети “згордонилися”. Мета — “заговорити” всі проблеми, дати максимум видовищ, відучити думати.

Моральні авторитети, шановані суспільством люди - “зрідка” в ефірі, або ж “використовуються” під якийсь захід партії, групи чи олігарха. Пресу тотально монополізовано олігархами безпосередньо, або ж опосередковано: “Сьогодні”, “Київські відомості”, “ЗІК” тощо. Якість телепрограм постійно падає (численні дешеві шоу). Телеканали на 95% приватні. Зросійщення сягнуло позначки, якої не спостерігалось у часи Щербицького-Маланюка в УРСР. Ходять недвозначні чутки, що США “здали” Україну Росії як сферу її геополітичних інтересів. Так робила Антанта на початку ХХ століття. Наш телепростір — на 80% російські телепередачі 2-річної давності. Москва “дарувала” нам, образно кажучи, увесь “телерадіоефірний секундхенд”: Кисельових, Шестерів, Чехову, тепер ще й “гламурну” хуліганку — Собак і вічну, “без комплексів Лоліту”. Кожне “ніхто” від низькоякісної російської попси називає себе зіркою, а гермафродити від поп-культури мають готовий словесний трафарет: “звезда в шоке”. Пенсіонерка Примадонна — вже в печінках: по 3-4 передачі на день про одруження-розводи з “чоловіками” на кшталт Кіркорова-Галкіна. Наші ж “зірочки” — Повалій, Білик, Козловський і навіть молодша представниця української

поважної акторської родини Оля Сумська вже калякають “по-человечески”. Російська мова — показово стала мовою протесту і бунту проти державності.

Колись Юрій Липа казав, що українська вдача — найскладніша з поміж усіх народів світу. Прикро, але холуїв, плебеїв, зрадників і яничарів у відсотках в Україні вдосталь. Мало нам було тупих шоу “Дом 1, 2”, тепер маємо з 2 вересня 2011 аналогічну програму із зеками-рецидивістами на ICTV. Така собі “кузня” для молодих українців, яких чекає “зона”.

Про “джинсу” як про норму журналістики говорять самі журналісти, наприклад, екс-редактор газети “Львівська пошта” Ігор Гулик. На полицях магазинів, кіосків український-російський друкований продукт на заході країни у пропорції 1:3, а на сході — 1:10. На додачу ще й пам’ятники людоджерам Сталіну-Леніну. Тут згадуємо маловідомі широкому загалові теорії про нації месіянського типу, правителів і рабів, жіночої і чоловічої ментальності. У ЗМІ широко пропагують сьогодні феномен англосаксонської цивілізаційної моделі і нездатності багатьох народів, особливо східних слов’ян, до повноцінного розвою. Щось подібне колись було у Розенберга, Геббельса, Шікльгруббера. Бідні, бо дурні і навпаки. Цей надуманий імператив часто-густо повторюють і самі українські ЗМІ.

Світ сюрреалізму “кривих дзеркал” і є реальністю. Борці за волю і свободу — стали бандитами, терористами, сексуальні збоченці, дегенерати — людьми з особливим сприйняттям дійсності і особливим абсорбуванням навколишнього. Нью ейдж — замінила християнство, постмодерністська “мадзьганина” — класицизм, реалізм; відкритий, або прихований сатанізм — Нагірну проповідь. І все це — у наших і світових ЗМІ. Українські ТБ- канали — “Ентерфільм”, “НТН”, “Перший” десятки разів повторюють ті ж фільми про партизанів, Червону армію, зомбуючи нас радянською “героїкою” минулого. Тут перефразуємо філософа Сорена К’єркегора, “з появою друкарських (ТБ, Інтернет) верстатів у них поселився дух диявола, а слово (за Біблією), навпаки, стало осудливим і зрадливим. А сьогодні, електронне, — ще й шамано-вуду забарвленням, гіпнотичним, ініційованим на перманентне зло, вигоду, користь з однією метою — управляти, маніпулювати, контролювати, використовувати аж до апокаліпсичних часів. Все, як у “Івана-Богослова...”.

POSTMODERN OBSKURANTISM OF MODERN MEDIA

Volodymyr Lernatovych

Ivan Franko National University of Lviv,
Generala Chuprynky str. 49, 79044, Lviv, Ukraine

E-mail: journft@franko.lviv.ua

Russian has been occupant Ukrainian media space. Russian nationalism and liberal doctrine are dominant in mass media.

Key words: Russian nationalism, liberal doctrine, information invasion, state-building.

ПОСТМОДЕРНИЙ ОБСКУРАНТИЗМ СОВРЕМЕННЫХ СМИ**Владимир Лернатович**Львовский национальный университет имени Ивана Франко,
ул. Генерала Чупрынки, 49, 79044, Львов, Украина**E-mail:** journft@franko.lviv.ua

Россия оккупировала украинское информационное пространство. Шовинистическая идеология и либеральная доктрина выступают доминантами в масс-медиа.

Ключевые слова: российский шовинизм, либеральная доктрина, информационная инвазия, государственное строительство.

Стаття надійшла до редколегії 01.09.2011

Прийнята до друку 26.09.2011